

Sygn. akt V W 1919/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Grzędziński

Protokolant: Paulina Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 listopada 2016 r. i 16 stycznia 2017 r. sprawy **M. Ś.**, c. W. i I., ur. (...) w D.

obwinionej o to że:

w dniu 9 lutego 2016 roku ok. godziny 09:50 w W. przy ulicy (...), będąc właścicielem budynku prowadząc prace remontowe nie dopełniła obowiązku gromadzenia odpadów powstałych w wyniku prowadzenia prac remontowych w specjalnie przygotowanych odrębnych pojemnikach (kontenerach) powodując zaśmiecenie terenu, tj. za wykroczenie z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3 w/ w ustawy w zw. z § 4 ust. 2 pkt 9 Uchwały XLIX/1366/2013 Rady (...) W. z dnia 17.01.2013 r.

orzeka

I. Obwinioną M. Ś. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu zaś na podstawie art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia kary.

II. Zwalnia obwinioną z opłaty i kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 1919/16

UZASADNIENIE

M. Ś. jest właścicielką kamienicy przy ul. (...) w W., w której w związku ze złym stanem technicznym lokali i ich opróżnianiem konieczne było przeprowadzanie remontów. Powstałe odpady składowano luzem, bez umieszczenia w odpowiednich kontenerach na podwórzu nieruchomości, powodując tym samym zaśmiecenie terenu, co w dniu 9 lutego 2016 r. około godz. 9:50 ustalił w ramach czynności służbowych strażnik miejski R. R..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień obwinionej /k. 79/,
- zeznań świadków R. R. /k. 12, 79/, J. R. /k. 80/, M. K. /k. 80/, E. F. /k. 80/,
- zdjęć /k. 4 – 7/,
- regulaminu /k. 28 – 45 /,
- kopii notatników służbowych /k. 84 – 129/,

z akt sygn. V W 7630/15:

- zdjęć /k. 5 – 7, 105 – 106/,
- wydruku zgłoszeń /k. 8 – 9/,
- pism /k. 10 – 11, 107 – 112/,
- informacji z rejestru gruntów /k. 16/,
- wyroku /k. 119/.

Obwiniona **M. Ś.** nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła m.in., że lokale w należącej do niej kamienicy były zamieszkiwane przez różne osoby i w wypadku ich wyprowadzki konieczne było przeprowadzenie remontu. Wyjaśniała, że odpady były wywożone, przy czym zaznaczała, że różne odpady były przynoszone także przez lokatorów innych nieruchomości. Akcentowała ponadto, iż składowany na podwórzu gruz był później przeznaczony na wylewki w trakcie remontu mieszkań. Obwiniona kwestionowała także prawidłowość przeprowadzonych przez Straż Miejską czynności dowodowych w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej w znacznej części zasługują na wiarę, nie kwestionowała ona bowiem, że jest właścicielem nieruchomości a także, iż na należącej do niej posesji składowane były odpady pochodzące z remontów lokali. Powyższe zostało potwierdzone przez przesłuchanych w sprawie świadków oraz dokumentację fotograficzną. Dowody te niezbicie wskazują, że odpady remontowe składowano luzem, bez umieszczenia w odpowiednich kontenerach, na podwórzu nieruchomości. Wprawdzie świadek E. F. wskazywała, że gruz leżał w workach, które wedle świadka były rozrywane przez różne osoby przebywające na podwórzu, a składowane odpady były wywożone w miarę możliwości, jednak ten fragment zeznań świadka należało potraktować raczej jako próbę umniejszenia winy obwinionej (Sąd wyraźnie akcentuje, że trudno jest racjonalnie i przekonująco polemizować z wymową zdjęć z k. 4 – 7 akt sprawy). Wskazane powyżej dowody tworzą logiczną całość, a wymienione osobowe źródła dowodowe, wbrew sugestiom obwinionej, noszą przymiot pełnego obiektywizmu; nie sposób przyjąć, że strażnicy miejscy mieliby jakiś interes w celowym pomawianiu obwinionej o zachowania, które nie były rzeczywistym jej udziałem, szczególnie, że obraz zastany na miejscu uwieczniono na fotografiach, potwierdzających postrzeżenia świadków. Godzi się przy tym podkreślić, że i sama obwiniona w zasadzie nie kwestionowała faktów opisanych w zarzucie wniosku o ukaranie. Co więcej, to M. Ś. pismem z dnia 29 czerwca 2015 r. (k. 10 – 11 dołączonych akt) zobowiązała się do uprzątnięcia gruzu z podwórza. Nie ma zatem żadnego innego racjonalnego wytłumaczenia dla złożenia przez obwinioną takiej deklaracji, niż fakt, iż również w przeszłości faktycznie na jej podwórku znajdowały się nie umieszczone w odpowiednich kontenerach odpady, co pośrednio potwierdza prawidłowość ustaleń w sprawie niniejszej.

Przeprowadzone na rozprawie głównej dowody w postaci dokumentów, ze względu na swój charakter i rzeczowy walor, nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności oraz faktu, na którego okoliczność zostały sporządzone oraz ze względu na okoliczności, które same stwierdzały. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym ich zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł powodów, które podważałyby ich wiarygodność. W związku z powyższym uczynił je podstawą dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

W kontekście powyższego, załączonych do akt sprawy zdjęć i zeznań świadków co do rodzaju wyrzuconych przedmiotów, nie ma żadnych wątpliwości, że ujawnione odpady, tj. gruz, części mebli i armatury i inne nieczystości stanowią odpady komunalne w tym znaczeniu, że są to odpady powstałe w gospodarstwie domowym i pochodzą z posesji obwinionej. Jednocześnie Sąd uznał również za wiarygodne, w kontekście wyjaśnień obwinionej i zeznań świadka E. F., że część z odpadów znajdujących się na podwórku (na które wejście nie było odpowiednio zabezpieczone), pochodziła także od innych nieustalonych osób, a obwiniona czyniła starania aby powyższemu zapobiec. Niemniej jednak to na obwinionej, jako właścicielowi nieruchomości ciążył bezwzględnie obowiązek zachowania porządku i czystości na należącej do niej nieruchomości, któremu to obowiązkowi obwiniona nie uczyniła

zadość, tym samym w pełni wypełniając znamiona czynu z art. 10 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Artykuł 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach penalizuje bowiem m. in. nie wyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych (art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy). W art. 5 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wskazano wszakże jasno, iż to właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie i przepisach wydanych na podstawie art. 4a, które to przepisy w wypadku obwinionej stanowiła Uchwała Nr XLIX/1366/2013 Rady (...) W. z dnia 17 stycznia 2013 r. W załączniku do tej Uchwały w §4 ust. 2 pkt 9 jasno podkreślono ponownie, iż to właściciele nieruchomości segregują odpady komunalne, w tym odpady budowlane i rozbiórkowe, wytwarzane w ramach remontów, które nie są prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane, wykonywane we własnym zakresie przez właścicieli nieruchomości.

Tym samym obwiniona, która nie segregowała odpadów komunalnych i nie trzymała ich w odpowiednich pojemnikach (kontenerach) dopuściła się wykroczenia z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gdyż naruszyła powinności określone w uchwale rady gminy wydanej z upoważnienia zawartego w art. 4 tej ustawy, mające na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczaniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Nie budzi również wątpliwości wina obwinionej; w chwili popełnienia czynu M. Ś. był osobą dojrzałą życiowo i w pełni poczytalną, właścicielem nieruchomości, która winna w pełni być zaznajomiona z obowiązującymi ją przepisami administracyjnymi i w pełni je realizować. Ponadto, odnosząc się do strony podmiotowej przypisanego czynu, należy wskazać, że obwiniona była świadoma obecności odpadów na podwórku, które nawet jeżeli były wywożone w nieznacznych odstępach czasowych, powinny znajdować się w odpowiednich kontenerach. Zatem obwiniona umyślnie naruszyła przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Niemniej jednak analizując całość okoliczności sprawy niniejszej Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wypadek zasługujący na szczególne uwzględnienie, wobec czego zasadnym jest odstąpienie od wymierzenia kary. Za powyższym przemówiły przede wszystkim kryteria przedmiotowe popełnionego wykroczenia, tj. charakter i okoliczności czynu. Obwiniona wprawdzie popełniła wykroczenie, jednak składowane odpady pochodziły z remontu, stanowiły gruz, części mebli, nie były zatem nadmiernie uciążliwe dla pozostałych mieszkańców (poza oczywistymi niedogodnościami estetycznymi), ponadto były systematycznie usuwane, potem pojawiały się nowe, a część z nich nie pochodziła od obwinionej. Również zdjęcia załączone do akt sprawy obrazują, iż udział w powiększaniu i rozrzucaniu składowiska miały osoby trzecie, a z kolei konieczność przeprowadzonych remontów w przekonujący sposób uzasadniła sama obwiniona. Ilość przeprowadzonych przez obwinioną remontów, a także ich niezbędność, jednocześnie konieczność pokrywania przez obwinioną zadłużenia powstałego w wyniku nie pokrywania opłat eksploatacyjnych przez część lokatorów opuszczających mieszkania, w istocie powoduje, że brak pełnej kontroli nad składowaniem i usuwaniem odpadów nie może być poczytywany jako okoliczność szczególnie obciążająca obwinioną.

Sąd zwolnił obwinioną od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa uznając, iż w świetle rozstrzygnięcia sprawy obwiniona, biorąc pod uwagę jej obciążenia i wiek, nie powinna ich ponosić.